

454.

Отъ згора удетъ едно лудо младо
 Едно лудо младо, едно аджаміа,
 Въ рѣце ми носить шарени вретена,
 И го стрети една стара баба:
 „А егиди лудо аджаміа!
 Къд' ке носишъ шарени вретена?“ —
 „Ейди баба, мори стара бабо!
 Ясъ ке 'и носамъ на малки-те моми,
 Тие ке ми пра'ѣтъ бурунджу кошуля,
 Бурунджу кошуля, риза абдесліа.

455.

Поминаѣъ едношъ на мост-отъ,
 Видоѣъ мома на пенджера,
 Со майка си сѣ караше:
 „Майко мила омѣжи ме,
 Н' арна кука намести ме,

Арно момче отбери ми,
 Камо мене, спроти мене,
 Какъ цѣрвени трандафили,
 Какъ шарени аргаани.

456.

Піанъ легнаѣъ,	шпиртъ	мори	Яно	ле,	піанъ	заспаѣъ,
Та седни ми	—	—	—	на	скуте'и,	
Отпетлай ми	—	—	—	чап	радзи-ве,	
Чап	радзи-ве	—	—	—	отъ	елекъ-овъ,
Види ми ѣ	—	—	—	кошу	ля-ва,	
Три години	—	—	—	неис	прана.“	—

„Немамъ вода, лудо море, да ѣ исперамъ.“ —
 „Твой-те очи, шпиртъ мори Яно, два кладенца,
 Да исперишъ, — — — кошуля-ва.“ —
 „Немамъ сапунъ, лудо ле море, да ѣ избѣлямъ.“ —
 „Твой-те рѣце, шпиртъ мори Яно, раки сапунъ.“ —
 „Немамъ плоча, лудо-ле море, да исчукамъ.“ —
 „Твой-те нодзе, шпиртъ мори Яно, мраморъ плоча.“

457.

Чіе ке она девойче,
 Що рано ранить на вода

Отъ 'си-те моми порано,
 Отъ калешести невѣсти,